

i sit Hovedindhold at være overensstemmende med det oprindelige Forslag, saaledes som det fra Landsthinget er kommet til os, med hvilket det tildeels er ordlydende, og den eneste Afvigelse vil findes at indeholdes i Slutningen af § 1, hvor der er tilføjet den Bestemmelse, at „Udskrivningscheferne dog skulle være pligtige til at underkaste sig de Forandringer i de paa gjældende Embeder og disses Indtægter, som maatte være en Følge af en mulig Omordning af Udskrivningsvæsenet“. Allerede under den forrige Forhandling af denne Sag har den høitærede Justitsminister udtalt sig derhen, at han ikke vilde have Noget imod, at en saadan Bestemmelse blev indført i Loven, hvilket han atter idag ved at frasalde sit Forslag har gjentaget, saa at en Modstand fra Ministriets Side ikke vil kunne tænkes. Jeg har meent ved denne tilføjede Bestemmelse at fjerne endeel af de Betænkkeligheder, som flere ærede Medlemmer under den tidligere Forhandling have fundet at være tilfede imod det oprindelige Forslag, idet de have meent, at Forslaget, saaledes som det dengang forelaa, vilde tilveiebringe Banfeligheder med Hensyn til den senere Omordning af Udskrivningsvæsenet, om en saadan skulde findes nødvendig. Disse Betænkkeligheder, mener jeg, for endeel vilde være fjernede ved dette Tillæg. Jeg er tildeels gaaet ind paa deres Tanke, som have modsat sig Lovens Fremme, og jeg smigrer mig saaledes med, at Thinget under denne Form vil give Endringsforslaget sin Billigelse.

Den ærede Ordfører har udtalt sig derhen, at han ikke saa kort efter den tidligere stedfundne Discussion kunde finde Anledning til udførligen at udtale sig om Sagen; og jeg vil deri følge hans Exempel; men han har samtidigt dermed udtalt, at den foreliggende

dring til det oprindelige Forslag maatte anses for at være et Fremskridt fremfor hvad der tidligere har foreligget Thinget, og, idet jeg tillader mig at fremhæve denne Udtalelse, haaber jeg, at derved vil være sikket Majoritet for Forslaget, saaledes som det i dette Dieblit foreligger. Der er imidlertid under den foregaaende Forhandling blevet fremsørt en Paastand, som jeg ikke kan undlade her nærmere at omtale. Det er blevet udtalt, at Lovens Talsmænd tilsigtede væsentligt en personlig, og ikke en offentlig, Interesse, og at Lovens Hovedsiemed var at fremme enkelte Embedsmænds Behagelighed og Fordeel. At disse Drtringer ikke ere blevne fremsørte i den Hensigt at tillægge Mindretallet det Motiv, at det skulde have søgt ved Loven at fremme nogen enkelt eller nogen særlig Mands Interesse, verom er jeg overbevist, da en saadan Paastand vilde have været en Fornærmelse, og en saadan vilde jeg paa Stedet have følt mig kaldet til paa det Bestemteste at afvise. Meningen har altsaa været den, at der skulde være en Modsetning tilfede mellem de foreliggende Forslag, idet Fleertallet, eller det Medlem, som talte for Fleertallets Anskuelse, søgte at stille det Forslag, som er udgaaet fra dette, i et smukkere Lys, ved at paaberaabe sig den offentlige Interesse, i Modsetning til, at denne ikke i lige Grad skulde være tilfede i den Dpfattelse, som Mindretallet følger at forsvare. Men, at denne offentlige Interesse i nogen særlig Grad skulde anbefale det Forslag, som er udgaaet fra Majoriteten, det er en aldeles stærk Anskuelse, og med Hensyn dertil vil jeg ligefrem henvise til Forslaget, saaledes som det i forrige Møde blev vedtaget, og saaledes som det altsaa nu foreligger her.